

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ БАНКІВСЬКИМ КРЕДИТНИМ ПОРТФЕЛЕМ

Для банківської системи період фінансово-економічної кризи є дуже загрозливим. Найбільш гостро ця проблема відчувається у сфері активних операцій банку, а саме у кредитуванні.

Ефективність кредитної діяльності комерційного банку безпосередньо залежить від того, наскільки якісно здійснена структуризація процесу банківського кредитування, наскільки чітко визначені завдання основних етапів цього процесу.

Для банківських установ зростання обсягу проблемних активів загрожує цілим рядом негативних наслідків, серед котрих - падіння ліквідності та платоспроможності, втрата репутації банку. Тому особливої актуальності та важливого значення у сучасних умовах господарювання набуває ефективне управління проблемними кредитами.

Вітчизняними науковцями запропоновано розглядати такі основні методи управління проблемними активами банку (проблемними кредитами): метод реструктуризації (реабілітації) - розробка у співпраці з позичальником плану дій щодо повернення кредиту; метод ліквідації проблемного кредиту - повне або часткове погашення кредиту за рахунок продажу забезпечення за кредитом або іншого майна позичальника, залучення до погашення кредиту гарантів та поручителів, продаж або передача проблемного активу третій стороні або його списання [1-2].

Кожен банк самостійно обирає метод боротьби з проблемними кредитами, але метод реструктуризації, на наш погляд, є менш радикальним та враховує інтереси як позичальника, який потрапив у скрутне фінансове становище, так і банківської установи.

Для банку перевагою методу реабілітації є постійне планомірне надходження коштів на рахунки банківської установи. Крім того, реструктуризувавши проблемний кредит, банк надає позичальнику можливість покращити рівень своєї платоспроможності.

У разі якщо використання методів реструктуризації не призвело до очікуваного результату, банківська установа вдається до методів ліквідації проблемного кредиту, котрий є останньою можливістю повернути наданий кредит, покращити структуру балансу та підвищити ліквідність.

При виборі методів управління проблемним кредитом труднощі виникають насамперед з оцінкою якісних ознак проблемних кредитів і методик їх врегулювання, що, незважаючи на накопичений досвід і знання фахівців банку, спричиняє високу міру суб'єктивізму при прийнятті рішень і відсутність прийомів, які б дозволяли більш-менш однозначно інтерпретувати прийняті рішення з точки зору вибору відповідної методики.

Для вирішення цих проблем запропоновано використати метод аналізу ієрархій який зводить складний процес такого вибору до розв'язання ряду простих задач парного порівняння різних факторів і надає можливість актуалізувати розрахунки кожного разу при зміні пріоритетності цілей відповідно до кредитної політики банку [3].

Ефективне управління кредитними операціями банків є одним з найважливіших аспектів їх діяльності, що в майбутньому впливає на формування прибутку та покращує ліквідність.

Нині кредитна активність банків України знаходиться на недостатньому рівні. Тому банки повинні звертати увагу на пошук шляхів щодо удосконалення напрямів кредитування та мінімізації кредитних ризиків.

Список літератури

1. **Бажанов О. Є.** Особливості методів управління проблемною заборгованістю банків / **О. Є. Бажанов** // Бізнес Інформ. – 2012. – № 5. – С. 188–190.
2. **Бугель Ю.** Напрями удосконалення сучасних методів управління банківським кредитним портфелем / **Ю. Бугель** // Галицький економічний вісник. – 2010. – № 2 (27). – С.157–163.
3. **Болгар Т. М.** Проблемні кредити у банківській діяльності в умовах фінансової кризи : монографія / **Т. М. Болгар.** – Кременчук : ПП О. В. Щербатих. – 2013. – 372 с.